

CIRIO

En europeisk kodex för elektronisk kommunikation

Ytterligare ett steg mot upprättandet av en
digital inre marknad

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

Inledning.....	3
Sammanfattning.....	4
1 Inrättande av en europeisk kodex.....	5
2 Sveriges implementering av kodexen.....	7
3 Vad händer med ePrivacydirektivet och förslaget till ePrivacyförordningen?	9

Inledning

Per den 21 december 2020 ska samtliga EU:s medlemsstater ha införlivat den europeiska kodexen för elektronisk kommunikation, dvs. det uppdaterade EU-regelverket för elektronisk kommunikation som idag finns införlivat i den svenska lagen om elektronisk kommunikation. Sverige är försenat med implementeringen av de uppdaterade reglerna, men arbete pågår. I denna rapport redogör vi för den mer övergripande kontexten rörande den nya regleringen, några av regleringens viktigaste element samt hur den förhåller sig till annat pågående lagstiftningsarbete inom EU, främst då den s.k. ePrivacyförordningen.

Informations- och kommunikationstekniken (IKT) är egentligen inte längre en specifik sektor – utan grunden för alla moderna innovativa ekonomiska system. Internet och den digitala tekniken förändrar de liv vi lever och sättet vi arbetar på – som privatpersoner, i företagen och i samhället – och genomsyrar alltmer alla delar av ekonomin och samhället. Förändringar sker både i stor omfattning och i högt tempo. Telekomlagstiftning, upphovsrätts- och dataskyddslagstiftning samt konsument- och marknadsregleringen och tillämpningen av konkurrenslagstiftningen är regleringar som berörs. Inte minst förvaltningen av radiovågor är också en komponent för att skapa en fungerande inre digital marknad. Handeln är idag i en strukturomvandling där teknikutvecklingen och inte minst den globala pandemin driver på efter digitala handelslösningar – e-handeln är på frammarsch.

Att bygga upp en digital inre marknad är en avgörande del i EU:s strategi för att förbereda sig på en framtid där en integration av teknologier mellan de fysiska och digitala sfärerna suddas ut. Framsteg inom maskininlärningstekniken har inneburit att artificiell intelligens (AI) har förbättrats vilket i sin tur har möjliggjorts av tillgången till stora mängder data (big data), ibland kallad den nya oljan, t.ex. insamlade genom lösningar för sakernas internet (internet of things, IoT). Artificiell intelligens, sakernas internet och robotteknik är alla ingredienser i den fjärde industriella revolutionen som vi befinner oss i början av. Här ingår även bl.a. molntjänster. Nätplattformar, t.ex. sökmotorer, sociala medier, e-handelsplattformar, app-butiker, webbplatser för prisjämförelser spelar en allt viktigare roll i samhälls- och näringsliv. Plattformar skapar, ackumulerar och kontrollerar enorma mängder uppgifter om sina kunder och använder algoritmer för att omvandla dessa till användbar information.

Allt detta aktualiserar många olika bestämmelser i de rättsliga regelverken som nämnts ovan och i vissa fall utmanas regelverken med nya frågeställningar om t.ex. tillämpning. Detta innebär inte minst olika reformer hos lagstiftare för att regelverken ska fånga upp och tillgodose verkligheten på den digitala marknaden ur olika aspekter och behov.

Strategin för den digitala inre marknaden (the Digital Single Market Strategy, DSM) syftar till att öka förtroendet och säkerheten när det gäller digitala tjänster. Här var **reformen av ramen för dataskydd** och i synnerhet antagandet av **den allmänna dataskyddsförordningen (EU) 2016/679 ("GDPR")** central. Inom EU har det också bl.a. gjorts en **översyn av sektorn för elektronisk kommunikation** som också ingår i strategin och som anses vara en absolut förutsättning för den digitala ekonomin.

Den följande artikeln är inte en sammanfattning av de kommande ändringarna inom sektorn, utan i stället föresatte vi oss att reda ut *förhållandet mellan olika rättsakter och regleringar när det gäller elektronisk kommunikation* samt olika tidsaspekter.

Sammanfattning

EU har antagit direktiv (EU) 2018/1972 om inrättande av en europeisk kodex för elektronisk kommunikation, som ersätter det sedan 2002 (med vissa senare ändringar) gällande direktivpaketet som idag finns implementerat i lagen om elektronisk kommunikation. Direktivet har ännu inte implementerats i svensk rätt, men arbete pågår inom Regeringskansliet för att genomföra detta.

Målen med kodexen är bl.a. att fortsätta genomförandet av en inre marknad för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster samt säkerställa att allmänt tillgängliga tjänster av god kvalitet och till ett överkomligt pris tillhandahålls i hela EU.

Mycket av det idag gällande regelverket har överförts till kodexen, men denna innefattar också viktiga nyheter, bl.a. avseende att information om avtal ska lämnas till fler slutanvändare än enbart konsumenter samt en ny och mer utvidgad definition av elektroniska kommunikationstjänster. EU-kommissionen har också antagit en genomförandeförordning om fastställande av en mall för avtalssammanfattning. Det är viktigt att notera att avtalssammanfattningen nu också ska lämnas till slutanvändare som är mikroföretag eller små företag eller organisationer som drivs utan vinstsyfte – såvida de inte uttryckligen har samtyckt till att alla eller några av dessa bestämmelser frångås. En något oklar situation råder dock nu eftersom denna förordning ska börja tillämpas från och med den 21 december 2020, samtidigt som det direktiv – kodexen – som denna förordning är knuten till ännu inte har implementerats i svensk lag.

Den ursprungliga avsikten att den s.k. ePrivacyförordningen nu skulle ha börjat tillämpas har inte kunnat uppfyllas. Det hittills gällande ePrivacydirektivet, som idag finns implementerat bl.a. i kapitel 6 i lagen om elektronisk kommunikation, gäller därför fortfarande. En nyhet är dock att kodexen anger att ePrivacydirektivets bestämmelser från och med den 21 december 2020 också ska omfatta IP-telefoni, meddelandetjänster och webbaserade e-posttjänster.

1 Inrättande av en europeisk kodex

Idag regleras hanteringen av elektronisk kommunikation från EU-rättens sida av bl.a. **ramdirektivet 2002/21/EG, tillträdesdirektivet 2002/19/EG, auktorisationsdirektivet 2002/20/EG, USO-direktivet 2002/22/EG och e-dataskyddsdirektivet 2002/58/EG** (ofta kallat ePrivacydirektivet). Alla direktiven har ändrats genom åren och är idag i huvudsak, för svenskt vidkommande, implementerade i lag (2003:389) om elektronisk kommunikation.

EU har antagit **direktiv (EU) 2018/1972 om inrättande av en europeisk kodex för elektronisk kommunikation ("kodexen")**. Kodexen består av fyra huvuddelar: en ram med allmänna regler för organisationen av sektorn för elektronisk kommunikation, nät, tjänster och slutbestämmelser.

- I **del I** framkommer det att det genom kodexen inrättas ett harmoniserat ramverk för elektroniska kommunikationsnät, elektroniska kommunikationstjänster, tillhörande faciliteter, tillhörande tjänster och vissa aspekter av terminalutrustning. Det fastställs också uppgifter för bl.a. nationella regleringsmyndigheter och inrättas en rad förfaranden för att säkerställa en harmoniserad tillämpning av regelverket inom hela EU.

Målen med kodexen är att genomföra en inre marknad för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster som leder till anläggning och nyttjande av nät med mycket hög kapacitet, hållbar konkurrens och interoperabilitet för elektroniska kommunikationstjänster, tillgänglighet, säkerhet för nät och tjänster samt nytta för slutanvändare. Ytterligare mål är också att genom effektiv konkurrens och valmöjligheter säkerställa att allmänt tillgängliga tjänster av god kvalitet och till ett överkomligt pris tillhandahålls i hela EU, att hantera situationer där behoven hos slutanvändare inte tillgodoses på ett tillfredsställande sätt av marknaden och att fastställa de nödvändiga rättigheterna för slutanvändare. Detta inbegriper även slutanvändare med funktionsnedsättning så att de kan ha tillträde till tjänsterna på samma villkor som andra.

- I **del II** avseende *nät* regleras bl.a. marknadsinträde och anläggning, nätutbyggnad och tillträde till nät inkl. samordnat val av tidpunkt för tilldelning för specifika 5G-band samt även reglering av tjänster som riktar sig till slutkunder.
- Beträffande *tjänster* finns i **del III** bestämmelser om skyldigheter att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster, användning av nummerresurser och slutanvändares rättigheter när det gäller elektroniska kommunikationstjänster. Kodexen använder ordet slutanvändare i stället för abonnent. Här finns bl.a. informationskrav i samband med avtal, se mer i det följande.

- I **del IV** framkommer att medlemsstaterna senast den 21 december 2020 ska anta och offentliggöra de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa kodexen. Direktivet om europeisk kodex är en omarbetning av de fyra första ovan nämnda direktiven. Den EU-rättsliga lagstiftaren har överfört reglering från de fyra direktiven som man vill behålla samt förändrat äldre bestämmelser och gjort nya bestämmelser. En av bilagorna i direktivet är en jämförelsetabell som utvisar var artiklar från de fyra direktiven finns i kodexen. Detta innebär att de fyra nämnda direktiven ska **upphöra att gälla med verkan från och med den 21 december 2020.**

Den som är bekant med det hittills gällande regelverket för elektronisk kommunikation kommer i många delar att känna igen sig även i det uppdaterade regelverket. Grundtankarna i de hittills gällande direktiven, vilka 2002 brukade kallas telekompaketet, finns kvar. En grundläggande etableringsfrihet för tillhandahållare av kommunikationstjänster etableras och tanken att förhindra medlemsstaterna att t.ex. befrämja nationella operatörer genom lagstiftning eller på andra sätt kvarstår. Telekommunikationstjänster och liknande tjänster har drag av naturliga monopol, vilket skapar utmaningar för upprättandet av en inre marknad med dynamisk konkurrens. Även kodexen är således i vissa delar en sektorspecifik konkurrenslagstiftning med möjlighet till förhandsreglering inom vissa delmarknader, t.ex. avseende nättillträde. Reglerna kring radiospektrum uppdateras. Vidare införs uppdaterade regler avseende konsumentskydd, som i viss mån utsträcks till att gälla även bl.a. microföretag och små företag.

En nyhet är hur kodexen reglerar både informationskrav i samband med ingående av avtal och bestämmelser om en kortfattad och lättläst sammanfattning av avtalet, vilka ska lämnas till konsumenten. Viktigt är att informationskraven i samband med avtal och sammanfattningen av avtalet även ska lämnas till slutanvändare som är mikroföretag eller små företag eller organisationer som drivs utan vinstsyfte – såvida de inte uttryckligen har samtyckt till att alla eller några av dessa bestämmelser frångås, kodexen fastställer således en s.k. opt out-reglering. EU-kommissionen ska anta genomförandeakter med närmare angivelser om en mall för sammanfattning av avtalet som de berörda tillhandahållarna ska använda för att fullgöra dessa skyldigheter. Kommissionen har därför antagit genomförandeförordning (EU) 2019/2243 om fastställande av en mall för avtalssammanfattning. Genomförandeförordningen, som börjar gälla den 21 december 2020, innehåller både en mall och anvisningar för att färdigställa avtalssammanfattningen.

En annan viktig nyhet är att kodexen genom en ny definition av elektronisk kommunikationstjänst har utsträckts till att omfatta s.k. nummeroberoende interpersonella kommunikationstjänster, dvs. exempelvis IP-telefoni, meddelandetjänster och webbaserade e-posttjänster. Detta är tjänster som än så länge (med vissa undantag) inte har omfattats av lagen om elektronisk kommunikation men som från och med den 21 december 2020 kommer att omfattas av ePrivacydirektivet.

2 Sveriges implementering av kodexen

I Sverige finns **lag (2003:389) om elektronisk kommunikation ("LEK")**, som i huvudsak har genomfört den EU-rättsliga regleringen på området som har nämnts i början av rapporten, de fem direktiven. I LEK finns det även vissa bestämmelser som inte har EU-rättslig grund.

Inom Regeringskansliet har en promemoria tagits fram **om genomförandet av direktivet om inrättande av en kodex för elektronisk kommunikation**. Ett remissförfarande har också genomförts. Enligt promemorian berörs företag som tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät och elektroniska kommunikationstjänster samt de som använder sådana tjänster – tillsammans utgör dessa marknaden för elektroniska kommunikationer i Sverige. Eftersom de allra flesta använder telefoni och internet berörs nästan alla medborgare, företag och andra organisationer av de föreslagna ändringarna.

Det synes inte ha varit några starka skiljelinjer mellan remissinstanserna. Det ska dock påpekas att kodexen inte innehåller så många valmöjligheter för medlemsstaterna och där det gör det så är det inte det som är bekymret. Däremot har det varit mycket synpunkter i detaljer.

I promemorian föreslås **en ny lag om elektronisk kommunikation** som ersätter den nuvarande LEK. Tanken är att flera bestämmelser i dagens LEK överförs till nya LEK varvid de äldre förarbetena fortfarande kan vara aktuella för tillämpningen av den kommande nya LEK. Promemorian innehåller inte bara förslag som är föranledda av kodexen. Post- och telestyrelsen ("**PTS**"), som har haft det samlade myndighetsansvaret inom området för elektronisk kommunikation sedan LEK:s ikraftträdande, har i en rapport föreslagit att det ska införas vissa bestämmelser om sanktionsavgifter. Promemorian innehåller också de lagförslag som PTS förslag föranleder.

Nya LEK ska enligt förslaget syfta till att enskilda och myndigheter ska få tillgång till säkra och effektiva elektroniska kommunikationer och största möjliga utbyte för alla när det gäller urvalet av elektroniska kommunikationstjänster samt deras pris, kvalitet och kapacitet. Syftet ska uppnås främst genom att konkurrens, innovation och internationell harmonisering på området främjas samtidigt som säkerheten i nät och tjänster upprätthålls. Samhällsomfattande tjänster ska dock alltid finnas tillgängliga på för alla likvärdiga villkor i hela landet till överkomliga priser.

En övergripande förändring är utvidgningen av begreppet "elektroniska kommunikationstjänster" som innebär att även nummeroberoende interpersonella kommunikationstjänster ska omfattas av kodexens tillämpningsområde. Det finns dock flera materiella bestämmelser i kodexen som inte ska tillämpas på nummeroberoende tjänster. Vissa bestämmelser i nya LEK föreslås vara tillämpliga på nummeroberoende interpersonella kommunikationstjänster, dvs. tjänster som t.ex. meddelandetjänster i internetbaserade appar eller knutna till sociala medier. Dessa företag kan påverkas framför allt av bestämmelserna om säkerhet och integritet. Det är svårt, enligt promemorian, att uppskatta hur många företag som tillhandahåller nummeroberoende

kommunikationstjänster. Detta beror bl.a. på att sådana företag kan ha sin hemvist i olika stater samtidigt som deras tjänster tillhandahålls globalt och på att sådana tjänster kan uppstå och försvinna i stor omfattning på relativt kort tid.

Bestämmelserna om tjänster till slutanvändare förs över till nya LEK med ändringar. Regleringen är mer detaljerad när det t.ex. gäller informationskrav i samband med att avtal ingås, förfarandet vid nummerportering och situationer när ett avtal av olika skäl upphör eller förlängs. Mikroföretag, små företag och organisationer som drivs utan vinstsyfte omfattas som utgångspunkt också av bestämmelser med konsumentskydd.

Bestämmelsernas tillämpningsområde i förslaget till nya LEK kan variera för olika typer av elektroniska kommunikationstjänster. Återigen gör sig definitionerna påminna för att man ska veta vad som gäller. Det föreslås många definitioner av uttryck i nya LEK. Den som tillhandahåller ett allmänt elektroniskt kommunikationsnät eller en allmänt tillgänglig elektronisk kommunikationstjänst (båda dessa uttryck definieras i förslaget) ska vidta tekniska och organisatoriska åtgärder för att hantera risker som hotar säkerheten i nät och tjänster och rapportera säkerhetsincidenter. Det föreslås i promemorian att det införs sanktionsavgifter för vissa överträdelser. PTS bör även fortsättningsvis vara nationell regleringsmyndighet och ha myndighetsansvaret enligt den nya LEK.

Inom departementet arbetar man på en lagrådsremiss som Lagrådet ska yttra sig om och därefter ska det utarbetas en proposition. Sedan är det riksdagens tur att behandla ärendet. Detta betyder att Sverige kommer att bli försenad med att sjösätta denna lagstiftning och att det inte blir till den 21 december 2020. Det synes inte finnas några lagtekniska möjligheter att nya LEK kan träda i kraft före den 1 april 2021, troligtvis senare. Under år 2021 har det sagts.

3 Vad händer med ePrivacydirektivet och förslaget till ePrivacyförordningen?

Idag regleras hanteringen av personuppgifter inom elektronisk kommunikation inte bara i GDPR utan även av **direktiv 2002/58/EG om behandling av uppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation**, ofta kallat **ePrivacydirektivet**. Så kommer det att vara även nu när kodexen för elektronisk kommunikation blir tillämplig.

Ursprungligen fanns här en annan plan, då ePrivacydirektivet inte omarbetades för att uppgå i kodexen. Avsikten var istället att ePrivacydirektivet skulle ersättas med det omdebatterade förslaget till ePrivacyförordning och att kodexen och denna förordning skulle matcha varandra. Däremot kommer artikel 4 i ePrivacydirektivet om säkerhet i samband med behandling att ersättas av artiklarna 40 och 41 i kodexen. Kodexens definition av säkerhet omfattar både driftsäkerhet och skyddet för innehållet i kommunikationen samt sådana person- och trafikuppgifter m.m. som behandlas hos tillhandahållare och som inte får förvanskas eller röjas för utomstående. Kraven på säkerhetsåtgärder i kodexen har utformats i nära anslutning till de krav på säkerhet i nätverks- och informationssystem som används av leverantörer av samhällsviktiga och digitala tjänster som gäller enligt artiklarna 14–17 i **NIS-direktivet (EU) 2016/1148**.

Viktig teknisk och ekonomisk utveckling har ägt rum på marknaden sedan den senaste ändringen av ePrivacydirektivet år 2009. Både konsumenter och företag förlitar sig allt oftare på nya internetbaserade tjänster för interpersonell kommunikation, t.ex. VoIP, meddelandetjänster och webbaserade e-posttjänster, i stället för traditionella kommunikationstjänster. Dessa over-the-top-tjänster, ofta kallade OTT-tjänster, omfattas i allmänhet inte av ePrivacydirektivet. Därför anser kommissionen att direktivet inte hållit jämna steg med den tekniska utvecklingen, vilket har rätt till ett bristfälligt skydd av kommunikation som förmedlas genom nya tjänster. Enligt kommissionen behövs en uppdatering av ePrivacydirektivet mot bakgrund av marknads- och teknikutvecklingen samt för anpassning till annan reglering såsom att säkerställa konsekvens med GDPR.

Syftet med förslaget till ePrivacyförordning är att bl.a. garantera en starkare integritet i elektronisk kommunikation och samtidigt öppna upp för nya affärsmöjligheter. Förslaget lades den 10 januari 2017 och har diskuterats åtskilliga gånger i rådet under de åren som har gått utan att det har antagits av rådet och Europaparlamentet.

Tyskland som har ordförandeskapet i EU fram till slutet av december 2020 har drivit att medlemsstaterna ska komma överens i rådet. Tysklands ambition var att få till en gemensam ståndpunkt i rådet. Denna ståndpunkt skulle sedan ha gått till Europaparlamentet inom ramen för EU:s lagstiftningsprocess för vidare behandling. Denna plan har inte kunnat realiseras och stafettpippen kommer att överlämnas till Portugal som tar över ordförandeskapet under första halvåret 2021.

Mycket har ändrats sedan kommissionens ursprungliga förslag till ePrivacyförordning. Det har visat sig att det är svårt för medlemsstaterna att enas om bl.a. alla lydelserna i artikel 6 angående tillåten behandling av data från elektronisk kommunikation. Detta

avser både till innehåll och metadata, tid och plats för ett samtal. Förenklat handlar diskussionerna om var skiljelinjen ska gå mellan vad som är tillåten respektive otillåten behandling av sådan kommunikationsdata. En annan stötesten är utformningen av artikel 8 beträffande skydd av information från slutanvändarnas terminalutrustning, dvs. cookies.

Tidigare har det också varit en stötesten om vilken tillsynsmyndighet som ska ansvara för ePrivacyförordningen, då kommissionen föreslog att det skulle vara samma myndigheter som är tillsynsmyndigheter för GDPR. Detta var bl.a. inte Sverige så förtjust i. Enligt nuvarande artikel 18 ska varje medlemsstat se till att en eller flera oberoende offentliga myndigheter som uppfyller kraven i artiklarna 51–54 i GDPR är ansvariga för att övervaka tillämpningen av ePrivacyförordningen. Det anges även möjligheter att överlåta övervakningen av tillämpningen av vissa angivna artiklar till den eller de tillsynsmyndigheter som väljs eller till en annan tillsynsmyndighet eller myndigheter som har lämplig expertis.

Artikel 6 d har flyttats ut från förslaget och blivit en egen produkt sedan kommissionen i somras presenterade en EU-strategi för effektivare bekämpning av sexuella övergrepp mot barn. I den strategin ingick **förslag till en annan förordning om ett tillfälligt undantag från vissa bestämmelser i ePrivacydirektivet**. EU har år 2011 antagit det första omfattande rättsliga instrumentet på EU-nivå i dessa sammanhang; **direktiv 2011/93/EU om bekämpande av sexuella övergrepp mot barn**. Här omfattas situationer såväl offline som online. Enligt kommissionen har medlemsstaterna gjort betydande framsteg för att genomföra direktivet, men för att säkerställa ett fullständigt genomförande av direktivet inledde kommissionen överträdelseförfaranden år 2019 mot 23 medlemsstater.

Enligt nuvarande artikel 29 ska ePrivacyförordningen tillämpas 24 månader efter den har trätt i kraft. Förordningen träder i kraft 20 dagar efter publiceringen i Europeiska unionens officiella tidning, EUT.

Eftersom kodexen nu antagits före ePrivacyförordningen uppstår en något komplicerad situation rent lagtekniskt. När kodexen blir tillämplig den 21 december 2020 kommer definitionen av "elektroniska kommunikationstjänster" att ersättas med en ny definition av "nummeroberoende interpersonella kommunikationstjänster".

Om inte annat anges ska, enligt artikel 2 i ePrivacydirektivet, definitionerna i bl.a. ramdirektivet 2002/21/EG gälla i ePrivacydirektivet. Dessutom har förstås ePrivacydirektivet även egna definitioner. Begreppet "elektroniska kommunikationstjänster" definieras idag i artikel 2 c i ramdirektivet 2002/21/EG som kommer att upphöra och ersättas av kodexen. Den nya definition av "elektronisk kommunikationstjänst" som finns i artikel 2.4 i kodexen inbegriper "nummeroberoende interpersonella kommunikationstjänster" enligt definitionen i artikel 2.7 i kodexen. Dessa tjänster, som exempelvis omfattar IP-telefoni, meddelandetjänster och webbaserade e-posttjänster, kommer därför att omfattas av ePrivacydirektivet **från och med den 21 december 2020**.

I syfte att möjliggöra för leverantörer av nummeroberoende interpersonella kommunikationstjänster att fortsätta behandla personuppgifter och trafikuppgifter i den utsträckning som är nödvändig för att bekämpa sexuella övergrepp mot barn online har kommissionen ansett att det är nödvändigt att vidta omedelbara åtgärder. Kommissionen har därmed lagt ett förslag till en förordning om ett tillfälligt undantag från artiklarna 5.1 och 6 i ePrivacydirektivet, som skyddar konfidentialitet vid kommunikation och trafikuppgifter.

Kommissionen har tillkännagivet att den till andra kvartalet 2021 kommer att föreslå den lagstiftning som behövs för att effektivt bekämpa sexuella övergrepp mot barn på nätet, med krav på att berörda leverantörer av onlinetjänster ska upptäcka kända fall av material med sexuella övergrepp mot barn och rapportera sådant material till myndigheterna. Avsikten med det nämnda förslaget som är en snäv och tillfällig lagstiftningslösning är att ersätta denna kommande förordning genom att senare införa obligatoriska åtgärder för att upptäcka och rapportera sexuella övergrepp mot barn, för att ge både brottsbekämpande myndigheter och relevanta aktörer inom den privata sektorn mer klarhet och säkerhet i detta arbete.

Den tillfälliga förordningen är i dagsläget ännu inte antagen, men här har rådet antagit en gemensam ståndpunkt och man inleder s.k. triologförhandlingar (inofficiella trepartsmöten mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen) nu i december. Tanken är att förordningen ska börja tillämpas parallellt med den europeiska kodexen den 21 december 2020. Det är dock svårt att se hur EU ska hinna med detta; förordningen måste förstås även publiceras i Europeiska unionens officiella tidning ("EUT").

Kontaktpersoner

David Frydlinger

Managing Partner

Cirio Advokatbyrå

david.frydlinger@cirio.se

+46 76 617 09 85

Caroline Olstedt Carlström

Partner

Cirio Advokatbyrå

caroline.olstedt.carlstrom@cirio.se

+46 70 353 90 30

Erik Bergenstråhle

Partner

Cirio Advokatbyrå

erik.bergenstrahle@cirio.se

+46 76 617 08 36

Cirio Advokatbyrå AB | Box 3294 - 103 65 Stockholm | Mäster Samuelsgatan 20
08 527 916 00 | www.cirio.se | contact@cirio.se

CIRIO